

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE I
Mojmírova 5, 041 47 Košice 1

Číslo: 2 Pv 433/15/8802
EEČ: 2-63-107-2016

Košice I 11.08.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX, XXXXX XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 17.3.2014 v priestoroch Tesco Expres na Triede arm. gen. Svobodu v Košiciach uzatvoril Úverovú zmluvu č. 6403018210 so spoločnosťou XXXXX, XXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s výškou kreditného limitu 500,- €, ktorú sa zaviazal splatiť v sume 4 % z dlžnej sumy mesačne, avšak pri uzatváraní predmetnej zmluvy uviedol ako zamestnávateľa ÚPSVaR XXXXX s čistým mesačným príjmom 800,- €, aj napriek tomu, že u predmetného zamestnávateľa nepracoval a takýto príjem nemal, poskytnutý úverový rámec vyčerpal vo výške 499,34 € a doteraz nezaplatil ani jednu splátku, čím takto svojím konaním uviedol spoločnosť XXXXX, a.s. XXXXX do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil jej škodu v celkovej výške 631,40 €

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ sp. zn. ORP-1379/4-VYS-KE-2015 zo 31.7.2015 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia.

Podozrenie zo spáchania predmetného trestného činu obvineným XXXXX vyplynulo z vykonaného dokazovania, najmä z Úverovej zmluvy č. 6403018210 zo dňa 17.3.2014, z vyjadrenia splnomocneného zástupcu poškodeného – spoločnosti XXXXX., Odpovede Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo 14.7.2015, Dohodou o pracovnej činnosti zo dňa 16.3.2014 a Potvrdením o príjme obvineného za obdobie od marca do septembra 2014. Ďalším vyšetrovaním, predovšetkým z výsluchu poškodeného však bolo preukázané, že skutková podstata prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Trestného zákona nebola naplnená.

Svedok - poškodený XXXXX za spoločnosť XXXXX, a.s. vo výpovediach uviedol, že dňa 17.3.2014 s obvineným uzatvoril Úverovú zmluvu č. 6403018210 na bezúčelový revolvingový úver v sume 500,- €, a to prostredníctvom platobnej karty, z ktorej obvinený postupne vyčerpал čiastku 499,34 €, pričom neuhradil žiadnu splátku. Pri uzatváraní zmluvy obvinený uviedol, že je zamestnancom ÚPSVaR v Košiciach s čistým mesačným príjmom 800,- €, ktoré skutočnosti potvrdil svojim podpisom na zmluve. Pred schválením úveru bol občiansky preukaz obvineného overený v databáze stratených občianskych preukazov a osobu obvineného preverili aj v databáze SOLUS, čo je evidencia neplatičov nebankových spoločností. V prípade, keby bol obvinený v uvedenej databáze vedený, úver by mu neposkytli a taktiež by úver nebol schválený, keby uviedol, že pracuje na dohodu. Zamestnávateľa obvineného nepreverovali, nakoľko zamestnávateľa na základe telefonických dotazov odmietajú poskytovať údaje o svojich zamestnancoch, čo zdôvodňujú tým, že by šlo o porušenie zákona o ochrane osobných údajov. V zmysle interných predpisov pri výške úveru 500,- € nepožadovali ani potvrdenie o zamestnaní a príjme.

Obvinený skutočnosti ohľadom poskytnutia úveru potvrdil. K uzavretiu úverovej zmluvy uviedol, že pravdepodobne došlo k nedorozumeniu medzi ním a pracovníkom poškodeného, ktorému povedal, že je nezamestnaný a pracuje na dohodu. Tak ako uviedol v žiadosti o úver príjem vo výške 800,- € mesačne v tom čase mal, pracoval na dohodu ako vodič taxíka v spoločnosti Európa HT s.r.o..

Na základe Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 16.3.2014 obvinený v spoločnosti Európa HT, spol. s r.o., Rampová č. 4, XXXXX pracoval ako vodič, príležitostná preprava osôb s odmenou vo výške 2,33 € za hodinu. Dohoda o pracovnej činnosti bola ukončená ku dňu 2.9.2014.

Z predloženého Potvrdenia o príjme vydaného spoločnosťou Európa HT, spol.

s r.o. vyplýva, že v období od 17.3.2014 do 2.9.2014 čistá mzda obvineného predstavovala spolu sumu 101,54 €.

U trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona je základom úverový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom. Pravidlá tohto vzťahu a povinnosti zmluvných strán sú jednak dané samotnou podstatou takého vzťahu a jednak zákonnou úpravou.

Podstatou úverového vzťahu je poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom dlžníkovi s určením úroku, ktorý je dlžník povinný v zmysle uzavretej zmluvy veriteľovi zaplatiť. Už z povahy veci vyplýva, že veriteľ sa má pri uzatváraní zmluvy správať tak, aby zisk, ktorý predpokladá na základe zmluvy dosiahol, čoho prvotným predpokladom je, že dlžník je spôsobilý peniaze spolu s úrokom vrátiť. Ak veriteľ nezisťuje majetkové pomery uvedené dlžníkom relevantným spôsobom, nemožno hovoriť o uvedení do omylu, pretože takéto konanie nie je spôsobilé uviesť veriteľa do omylu.

Povinnosť veriteľa riadne zisťovať majetkové pomery dlžníka pri spotrebných úveroch je konkrétne uvedená v ustanoveniach zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z

príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Takáto zákonná úprava je odzrkadlením smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23 apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len smernica).

Z článku 8 ods. 1 smernice vyplýva, že veriteľ je pred uzavretím zmluvy o úvere povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy.

Súdny dvor ES rozsudkom z 18. decembra 2014 vo veci C-449/13 poskytol výklad k jednotlivým článkom vyššie uvedenej smernice.

V bode 37 rozsudku Súdny dvor ES uvádza, že veriteľ musí po prvé v každom prípade a vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu posúdiť, či sú uvedené informácie primerané a dostatočné na ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa môže dostatočný charakter uvedených informácií líšiť vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy o úvere, osobnú situáciu spotrebiteľa a výšku úveru. Toto ohodnotenie sa môže uskutočniť prostredníctvom dokumentov preukazujúcich finančnú situáciu spotrebiteľa, ale nemožno vylúčiť, že veriteľ zohľadní aj staršie informácie o finančnej situácii záujemcu o úver, ktorými môže disponovať. Obyčajné nepodložené vyhlásenia spotrebiteľa však nemôžu byť samy o sebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy.

Z uvedeného vyplýva, že ku jednoduchým vyhláseniam dlžníka o jeho finančnej situácii sa jednoznačne vyžaduje preukázanie týchto konkrétnymi dôkazmi, pričom ich zabezpečenie a posúdenie jednoznačne zaťažuje veriteľa.

Na základe preštudovania spisu som zistil, že veriteľ skutočne nepostupoval ani v zmysle vyššie uvedených ustanovení citovaného zákona, ani základných štandardov pre takýto typ zmluvného vzťahu. Vyššie citovaný zákon súčasne poskytuje aj sankciu pri takomto postupe veriteľa. Výsledkom takého konania je skutočnosť, že úver sa stáva bezúročným a bez poplatkov. Je teda zrejmé, že ochranu takému konaniu neposkytujú ani predpisy v oblasti civilného práva.

Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v uvedenom prípade sa javí zrejme absencia objektívnej stránky trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Veriteľ nijakým hodnoverným spôsobom nepreveroval, ale ani nepožadoval od žiadateľa o úver preukázať výšku svojho príjmu v čase bezprostredne predchádzajúcom podpísu úverovej zmluvy.

Podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

V rámci objektívnej stránky sa u uvedeného trestného činu vyžaduje uvedenia do omylu, pričom za predpokladu, že pri uzatváraní zmluvy o úvere nie je bonita dlžníka nijako preverovaná, ako tomu bolo v uvedenom prípade, je takéto konanie nespôsobilé uvedenia do omylu. Uvedený názor zastávam najmä z dôvodu, že dlžník nevykoná nijaké konkrétne konanie, ktoré by mohlo veriteľa viesť do omylu v otázke solventnosti dlžníka. Konanie dlžníka tak bolo vykonané nespôsobilým predmetom a navyše veriteľ flagrantne porušil zákonné povinnosti pri uzatváraní zmluvy o úvere. Ak by sa správal spôsobom konformným s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, nemohol by byť uvedený do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru.

Na základe uvedeného je možné prijať záver o tom, že dlžník nijakým spôsobom nedeklaroval svoje tvrdenia o majetkových pomeroch spôsobom umožňujúcim uvedenie veriteľa do omylu.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na zrejmé nenaplnenie skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu som rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Milan Filičko
prokurátor